

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně:

FRIENDLY CASH, SE, IČ: 066 80 003,
sídlem Francouzská 6167/5, 708 00 Ostrava – Poruba,
zastoupené advokátní kanceláří Hronček & Partners, s. r. o.,
odštěpný závod Česká republika, IČ: 10 75 497
sídlem Francouzská 6167/5, 708 00 Ostrava – Poruba,

proti

žalované:

Česká národní banka, IČ: 481 36 450,
sídlem Na Příkopě 28, 115 03 Praha 1,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2023, č. j. 2023/134871/CNB/110

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí bankovní rady žalované ze dne 19. 10. 2023, č. j. 2023/134871/CNB/110 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým byl zamítnut její rozklad proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 6. 2023, č. j. 2023/74297/570, sp. zn. Sp/2021/349/573 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“) jako opožděný.
2. Opožděnost spatřovala žalovaná v tom, že bylo prvostupňové rozhodnutí žalobkyni doručeno fikcí dne 26. 6. 2023, přičemž lhůta 15 dnů pro podání rozkladu uplynula dne 11. 7. 2023. Právní zástupce žalobkyně proti napadenému rozhodnutí podal rozklad prostřednictvím datové schránky až dne 22. 7. 2023, tedy opožděně. Současně s podáním rozkladu žalobkyně požádala o prominutí zmeškání úkonu a přiznání odkladného účinku žádosti. Žalovaný zmeškání úkonu neprominul, o čemž rozhodl usnesením ze dne 11. 8. 2023, č. j. 2023/103686/570. Usnesení žalobkyně napadla rozkladem, který bankovní rada žalované rozhodnutím ze dne 19. 10. 2023, č. j. 2023/134865/CNB/110, zamítla.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalované

3. Žalobkyně v podané žalobě namítala, že jí lhůta pro podání rozkladu uplynula dne 11. 7. 2023, přičemž žalobkyně z důvodu existence vážných, nepředvídatelných důvodů (vážný negativní zdravotní stav jediného statutárního zástupce, právního zástupce žalobkyně, JUDr. Roberta Hrončeka od 15. 6. 2023), které jí objektivně zabránily v podání rozkladu v uvedené lhůtě, podala rozklad až dne 22. 7. 2023, a to spolu s žádostí o prominutí zmeškání lhůty. Důvody, které zapříčinily opožděné podání rozkladu, byly takové, jejichž existence naplňuje znaky vyžadované právními předpisy pro prominutí zmeškání lhůty tomu, kdo o odpuštění žádá, a tudíž správně mělo být o rozkladu řádně konáno a prvostupňové rozhodnutí mělo být řádně přezkoumáno. Žalovaná však posoudila otázku zmeškání lhůty formalisticky a byrokraticky. Závěry vedoucí k neprominutí zmeškání úkonu nebyly individualizované, ale zevšeobecňující
4. Správní orgán bez potřebné odborné způsobilosti přijal závěry o tom, zda mohl nebo nemohl zdravotní stav na straně právního zástupce žalobkyně zamezit výkonu jeho činnosti, a to navzdory tomu, že o této otázce dala jasný závěr řada lékařů. Žalovaná nerespektovala závěry odborníků, ale samostatně a svévolně přijala závěry o tom, jaké důsledky mohl nebo nemohl zdravotní stav právního zástupce žalobkyně mít.
5. Správní orgán též podal absolutně extenzivní výklad zákona a právní úpravy institutu prominutí zmeškání lhůty, který je však rozporný s jeho skutečným účelem a neodůvodněně přísný.
6. Žalovaná vůbec nezohlednila skutečnosti, které žalobkyně tvrdila a podložila lékařskými záznamy. Naopak se sama pustila do posuzování medicínské problematiky a hodnocení diagnózy, jejích projevů a dopadů na schopnosti dotyčné osoby v relevantní době. Také některé části lékařských zpráv nesprávně interpretovala, a na tom založila své rozhodnutí. Z

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

těchto lékařských záznamů je zřejmé, že předmětná diagnóza a její nástup byla náhlá a náhlost predikuje emocionální stav, který vylučoval možnosti a schopnost dotyčné osoby zajistit v dané době všechny potřebné úkony, které lze delegovat na třetí subjekty, včetně samotné delegace v tomto stavu, tj. po jeho nástupu. Při výskytu tohoto stavu v této intenzitě dochází k ochromení běžných schopností člověka dělat uvážené úkony a řídit nějaké procesy fakticky okamžitě a ve významné míře. Daná diagnóza neznamena sice sama o sobě omezení kognitivních funkcí, avšak ovlivňuje emoční rozpoložení jednotlivce natolik, že to má vliv na schopnost provádět i běžné úkony, jakož i na případné vyhodnocení situace, která vznikne, resp. může vzniknout a její řešení.

7. Činnosti, které musel právní zástupce žalobkyně jako její zástupce v dané situaci vykonat byly řídicí a organizační povahy, tzn. činnosti, které vyžadují značnou míru samořízení, samorozhodování, vyhodnocování a posuzování věcí, situací, což jsou činnosti s ohledem na vzniklý zdravotní stav u zástupce objektivně vyloučené, které nebyl zástupce schopen v dané situaci dělat, což potvrzují i všechny lékařské zprávy a v nich uvedené závěry, a to včetně zprávy z psychiatrického vyšetření. Zástupce nepracuje jako „vykonávající úkolů“, které mu někdo nařídí, ale ze své pozice sám musí přijímat rozhodnutí a řídit své pracovní řízení a postupy, resp. udělovat pokyny jiným a řídit jednání jiných. Správní orgán pak zásadně pochybil, když nesprávně vyhodnotil rozsah, obsah a náročnost úkonů, které bylo třeba provést, v kontextu zjištěné diagnózy a vzniklého stavu v rozhodném čase. Na základě uvedené diagnózy není spravedlivé požadovat, aby dotyčná osoba jako zástupce jakkoli v dané situaci zajistil všechny úkony nezbytné pro nerušený chod profesionální praxe, což nebylo ze zdravotních důvodů možné. Nemůže tedy obstát ani požadavek žalované, že zástupce mohl podat alespoň administrativní formální rozklad, a tento pak doplnit.
8. Zástupce žalobkyně, na jehož straně překážka, která zapříčinila zmeškání lhůty pro podání rozkladu nastala, je dlouholetý pacient, léčící se na jiná vážná onemocnění. Propuknutí chorobného stavu – X, již v minulosti překonal a hrozilo, že pokud by se situace okamžitě neřešila léčebným režimem a medikamenty, hrozila remise.
9. Žalovaná hodnotí a v zásadě klade na právního zástupce žalobkyně požadavek na zajištění plné a nepřetržité zastupitelnosti osoby zástupce, pokud jde o přístup do datové schránky, tento závěr a přístup k výkladu takového požadavku považuje žalobce za nepřiměřeně formalistický. Prvostupňový orgán staví své rozhodnutí o vyvozený závěr, že JUDr. Róbert Hronček měl jako vedoucí odštěpného závodu, tj. osoba oprávněná jednat za advokátní kancelář Hronček & Partners, s. r. o. v České republice, zajistit zastupitelnost právnické osoby prostřednictvím svých zaměstnanců, aby nemohlo dojít k situaci, která v tomto případě nastala. Hronček & Partners, s. r. o., odštěpný závod v České republice, který je oprávněn vykonávat právní činnosti, nemá žádné zaměstnance. JUDr. Róbert Hronček je jediná osoba oprávněná vykonávat za odštěpný závod právní úkony. Není legitimní požadavek, aby statutární zástupce „pro jistotu“ zmocňoval přístupem (nahlížením) do datové schránky třetí osoby, které nemají vůči advokátní kanceláři (odštěpnému závodu) žádný pracovní poměr a samy o sobě nejsou oprávněny vystupovat za advokátní kancelář, ani vstupovat do jejích záležitostí, pokud k tomu nebudou zvlášť zmocněny. Osoby v pracovním poměru k odštěpnému závodu advokátní kancelář v ČR nemá a činnosti vykonává sám její oprávněný zástupce, JUDr. Róbert Hronček.
10. Datová schránka advokátní kanceláře v ČR byla využívána primárně osobou zástupce a v uvedeném případě nelze dávat k tíži, vzhledem k vzniklé situaci, že nedošlo k takovému organizačnímu nastavení, které by vylučovalo vznik této situace.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

11. Zmocnění třetí osoby jiného advokáta nebo třetí osoby, která stojí mimo organizační strukturu a pracovní poměr odštěpného závodu, by nebyl vhodný, resp. bez individuální dohody s každým klientem by nebyl ani možný a hlavně legitimní. Advokát nemůže umožnit přístup třetí, neoprávněné osobě (např. substitučnímu zástupci) k dokumentům týkajícím se činnosti advokáta ve věcech, ve kterých k tomu nemá souhlas od klienta. Je třeba vzít v úvahu, že do datové schránky mohou přijít jakékoli dokumenty, podání, listiny, a to v různých věcech (i jiných právních věcech než je věc, které se toto řízení týká), ve kterých advokátní kancelář poskytuje právní služby.
12. Aby bylo možné legálně provést to, co žádá žalovaná – zajistit univerzální a nepřetržitou zastupitelnost – buď by musela advokátní kancelář, odštěpný závod – jen k tomuto účelu – zaměstnat zaměstnance, kterého pověří danou činností, nebo by si v každém jednotlivém případě poskytování právních služeb musela od klienta vyžádat souhlas s tím, aby mohl ke dokumentům advokátního spisu, ke věci každého klienta přistupovat i třetí advokát nebo jiná osoba. Z hlediska povinnosti mlčenlivosti advokáta toto může být značně problematické a proveditelné pouze s nepřiměřenými obtížemi.
13. Poukazy žalované na rozhodnutí v jiných věcech nejsou relevantní, protože skutkový stav v odkazovaných případech byl diametrálně odlišný.
14. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
15. Uvedla, že žalobkyně svoji argumentaci převzala z rozkladu proti usnesení vydaného žalovanou dne 11. 8. 2023, č. j. 2023/103686/570, kterým byla její žádost o prominutí zmeškání úkonu – podání rozkladu zamítnuta, aniž by jakkoliv reagovala na odůvodnění rozhodnutí bankovní rady žalované o rozkladu ze dne 19. 10. 2023, č.j. 2023/134865/CNB/110, kterým bylo usnesení o neprominutí zmeškání potvrzeno. Žaloba tak fakticky směřuje proti usnesení o neprominutí zmeškání a zcela ignoruje důvody, pro které byl rozklad proti tomuto usnesení zamítnut. Žalovaná přitom v odůvodnění rozhodnutí bankovní rady o rozkladu proti usnesení důvody, pro které by nemělo být žalobkyni zmeškání lhůty prominuty, podstatně doplnila a rozvinula. Žalobní body se proto z větší části míjejí s argumentací žalované, neboť nijak nereagují na závěry, které byly učiněny v průběhu správního řízení o rozkladu proti usnesení o neprominutí zmeškání. V důsledku toho žalobkyně namítá, že žalovaná učinila závěr o odborné otázce, kterou jí nepříslušelo posuzovat, ačkoliv v odůvodnění rozhodnutí bankovní rady o rozkladu proti usnesení je důsledně a podrobně vysvětleno, že tomu tak není.
16. Žalovaná odmítá, že by k věci přistoupila formalisticky a byrokraticky. Odůvodnění obou správních rozhodnutí jsou naopak přísně individualizována a zabývají se konkrétními zjištěními týkajícími se žalobkynina právního zastoupení a podklady předloženými osobou oprávněnou za právního zástupce jednat.
17. Pokud se jedná o konkrétní námitky, žalovaná je považuje za nesprávné, zavádějící a místy za nepravdivé.
18. Za první nepravdivou a zavádějící námitku žalovaná považuje tvrzení, že si bez potřebné medicínské kvalifikace učinila závěr, že zdravotní stav osoby jednající za právního zástupce žalobkyně umožňoval sledování datové schránky a podání rozkladu. Pokud se jedná o zmeškání lhůty pro podání rozkladu, je třeba zohlednit více skutečností, nejenom zdravotní stav osoby jednající za právního zástupce.

19. Žalovaná vzala v úvahu, že zplnomocněným právním zástupcem byla advokátní kancelář Hronček & Partners s.r.o. (dále též jen „advokátní kancelář“) a JUDr. Róbert Hronček byl osobou jednající za právního zástupce. Odštěpný závod advokátní kanceláře v České republice pak advokátní kanceláři sloužil pro komunikaci se žalovanou. Z datové schránky odštěpného závodu byla odesílána podání a v souvislosti s tím byla do této datové schránky směřována komunikace žalované se žalobkyní. Žalovaná v této souvislosti zjistila, že advokátní kancelář je kvalifikovaně personálně obsazena pro poskytování právních služeb a skýtá dostatečné personální zázemí, aby poskytování služeb nezáviselo pouze na jedné osobě. Žalovaná připomněla, že v době správního řízení se advokátní kancelář prezentovala bez jednatele 21členným týmem advokátů, právníků a administrativních pracovníků. Za takových okolností žalovaná nepovažovala zmeškání úkonu za nevyhnutelné. Za zjištěných okolností lze totiž předpokládat, že advokátní kancelář bude mít, jako kterákoliv srovnatelná právnická osoba, nastaveny interní procesy tak, aby byla zajištěna základní zastupitelnost při přístupu do datových schránek nebo komunikaci s klienty, orgány veřejné moci či jinými osobami. Polemika, zda jednatele jeho zdravotní stav umožňoval vstoupit do datové schránky, podat alespoň blanketní podání nebo zplnomocnit jinou osobu provedením úkonu, je za daných okolností podružná. Bez ohledu na zdravotní stav jednatele byla k zastupování žalobkyně zmocněna advokátní kancelář. Z tohoto úhlu pohledu lze očekávat, že zdravotní stav jejího jednatele nebude s přihlédnutím k personálnímu vybavení advokátní kanceláře komplikací, která by jí znemožnila vyhnout se zmeškání úkonu. Správní řád ani nevyžaduje právní zastoupení advokátem v rámci správního řízení vedeného s žalobkyní a podání tak mohla učinit kterákoliv pověřená osoba advokátní kanceláře.
20. Žalovaná má pak za to, že zmeškání úkonu se bylo možné vyhnout i jinak. Pokud advokátní kancelář nehodlala pověřit jinou osobu přístupem do datové schránky, mohla například na svého pracovníka směřovat notifikace, že se v datové schránce nachází dokument a je tedy potřeba na tuto situaci reagovat. Pokud nezavedla ani takovéto základní organizační uspořádání, mohla alespoň komunikovat se správním orgánem či s žalobkyní a upozornit je na to, že jednatel je zdravotně indisponován a nebude činit ve správním řízení úkony a advokátní kancelář je z nějakého důvodu sama nechce nebo nemůže činit
21. Zmeškání úkonu tedy nebylo nevyhnutelné. Příčinou zmeškání lhůty byla absence adekvátní reakce advokátní kanceláře na doručení písemnosti z důvodu neefektivního nastavení vnitřních procesů. Zdravotní stav jednatele proto nemohl být ve smyslu § 41 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), překážkou, která by advokátní kanceláři bránila nebo měla bránit učinit úkon či jiné vhodné opatření k ochraně zájmů klienta. Přesněji řečeno, v učinění úkonu advokátní kanceláři bránilo její specifické organizační uspořádání, nikoliv zdravotní stav jednatele. Organizační uspořádání advokátní kanceláře je však vědomým rozhodnutím zakladatele nebo osoby, případně osob, které ji provozují. Veškeré přínosy a negativa takového uspořádání jsou pak důsledkem tohoto rozhodnutí. Žalovaná též připomněla povinnost advokáta přijmout opatření za účelem ochrany práv svých klientů, a to neodkladně, k čemuž odkázala na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 226/99.
22. Pokud se jedná o přístup do datových schránek a provádění jednotlivých úkonů právních služeb, žalovaná odkázala na § 21 zákona o advokacii s tím, že jednatel neporušuje povinnost mlčenlivosti, pokud bez souhlasu klienta pověřuje určitými úkony zaměstnance advokátní kanceláře. Zákon o advokacii takové aranžmá předpokládá. Advokátní kancelář dokonce

předchozí souhlas měla, neboť v plné moci ze dne 23. 12. 2021 byla sjednána doložka, že žalobkyně souhlasí, aby si advokátní kancelář ustanovila zástupce.

23. Žalovaná v odstavci 19 rozhodnutí bankovní rady o rozkladu proti usnesení poukázala na to, že plná moc byla udělena advokátní kanceláři, která je zřizovatelem odštěpného závodu. Odštěpný závod nemá právní subjektivitu, proto je diskutabilní, zda může vystupovat samostatně v pracovněprávních vztazích s tím, že právní jednání jsou striktně vzato právními jednáními zřizovatele, kterým je advokátní kancelář. Žalovaná dále vychází z toho, že přístup do datových schránek a vyřizování agendy spojené s žalobkyniným právním zastoupením nejsou činnostmi, které by bylo nezbytné provádět ze sídla odštěpného závodu. Tvrzení, že by právě odštěpný závod musel zaměstnat k vyřizování těchto agent samostatného pracovníka, je tedy účelové. Tento závěr pouze dokresluje skutečnost, že advokátní kancelář zmocnila pro úkon správního řízení – účast na ústním jednání i osobu s pracovním poměrem ke zřizovateli, a to bez ohledu na všechny údajné a žalobkyní tvrzené překážky bránící tomuto postupu.
24. Žalovaná posoudila zjištěné skutečnosti individuálně a dospěla k závěru, že nejsou splněny podmínky stanovené zákonem pro prominutí zmeškání úkonu. Argument, že žalovaná pohlíží na podmínky prominutí zmeškání lhůty tak, že je nemohou splnit právnické osoby, je lichý. Žalovaná se v individuálním případě zabývala uspořádáním a personálními kapacitami advokátní kanceláře. Již okolnosti zjištěné na straně advokátní kanceláře jsou podle názoru žalované důvodem k neprominutí zmeškání úkonu. Tvrzené překážky na straně jednatele ve spojení s ostatními zjištěnými a popsányými okolnostmi by neměly být považovány za vážné důvody ve smyslu § 41 odst. 4 správního řádu.
25. Prvostupňové rozhodnutí bylo do datové schránky advokátní kanceláře, přesněji jejího odštěpného závodu, dodáno dne 16. 6. 2023 v 13.57 hod. Podle zprávy praktické lékařky den před tím, dne 15. 6. 2023, navštívil jednatel její ambulanci s tím, že mu byla diagnostikována zdravotní indispozice a doporučena léčba spočívající v domácím dodržování klidového režimu a relaxačních cvičeních. Na to navazují dvě pozdější lékařské zprávy, které potvrzují diagnózu a volbu léčebného režimu. Je tedy evidentní, že kognitivní a motorické funkce jednatele při vyhledání lékařské pomoci nebyly narušeny natolik, aby nebyl schopen obstarat běžné záležitosti spojené s nástupem měsíc trvající domácí léčby, a v rámci této léčby pak nerušeně dodržovat léčebný režim.
26. Žalovaná odmítla, že by nezohlednila zprávy o zdravotním stavu jednatele. Toto tvrzení ostatně sama žalobkyně vyvrací, když vzápětí vytýká žalované, že tyto zprávy dezinterpretovala. Žalovaná vzala v úvahu striktně pouze to, co ze zpráv předložených žalobkyní vyplývá, přičemž žalobkyně se dožaduje, aby žalovaná vzala v úvahu závěry, které z předložené dokumentace nevyplynou. Žalobkyní předložená dokumentace je sice způsobilá prokázat, že jednatele byla diagnostikována zdravotní indispozice, která si vyžádala dodržování určitého léčebného režimu, nijak však neprokázala, že by jednatele jeho zdravotní stav znemožnil informovat advokátní kancelář tak, aby na vzniklou situaci adekvátně reagovala, případně aby sám přijal jiná jednoduchá opatření. Žalobkyně netvrdí, že by došlo k narušení jednateľových motorických a kognitivních funkcí, odvolává se na to, že stav spojený se zdravotní indispozicí ovlivňuje duševní rozpoložení natolik, že postižený není schopen rozhodovat se a delegovat činnosti. Ze zpráv dodaných žalobkyní je ale zřejmé, že jednatel byl schopen svůj zdravotní stav rozpoznat a rozhodnout se, že vyhledá lékařskou pomoc. Bez medicínských znalostí lze konstatovat, že pokud je pacient z ambulantního ošetření propuštěn s tím, že má bez asistence dodržovat léčebný režim (klid, relaxační

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

cvičení, případně medikace), který obnáší řadu činností a rozhodnutí souvisejících s běžným denním režimem, nejedná se o stav vylučující obstarání jednoduchých záležitostí, které zpravidla doprovázejí nástup pracovní neschopnosti. Za takové činnosti žalovaná považuje alespoň vyrozumění advokátní kanceláře o zdravotním stavu s instrukcí, jak zajistit právní kontinuitu zastupování, pokud už by jednoduché úkony nezahrnovaly osobní vyrozumění klienta či správního orgánu či nahlížení do datových schránek, či osobní podání alespoň blanketního opravného prostředku. Zmocněna k zastupování byla advokátní kancelář, nikoliv jednatel osobně.

27. Žalobkyně reagovala replikou v níž uvedla, že s argumentací žalované nesouhlasí.

III.

Posouzení žaloby

28. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vady napadeného rozhodnutí, ke kterým by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud u napadeného rozhodnutí neshledal. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s., neboť žalobkyně i žalovaná s rozhodnutím bez jednání souhlasily. Soud rovněž neshledal důvod ve věci provádět dokazování, jelikož samotný průběh věci je zřejmý z podání obou stran (základní momenty případu nejsou mezi nimi sporné) a podává se též z obsahu předloženého správního spisu.
29. Na základě zjištěného skutkového stavu věci dospěl soud k závěru, že žaloba **není** důvodná.
30. Ke způsobu vypořádání žalobních bodů v rozsudku soud předně odkazuje na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2019, č. j. 10 Azs 316/2018-60, z nichž vyplynulo, že „(s)kutečnost, že se krajský soud nezabýval detailně každou dílčí námitkou uvnitř jednoho žalobního bodu, ještě nezakládá nepřezkoumatelnost rozsudku. To platí zejména u rozsáhlých žalob (...). Krajský soud nemusí nutně volit cestu vypořádání se s každou dílčí žalobní námitkou, ale naopak proti žalobě postaví právní názor, v jehož konkurenci žalobní body jako celek neobstojí. Případně svůj názor podpoří i odkazem na napadené rozhodnutí žalovaného. Pokud si tedy stěžovatelé myslí, že na jejich košatou a obsáhlou žalobu musel reagovat krajský soud ještě košatějším rozsudkem, mýlí se. Opačný závěr by směřoval k tomu, že u podání rozsáhlých, jako je i podání stěžovatelů, by bylo velmi obtížné sepsat „přezkoumatelný“ rozsudek. Takovéto pojetí nepřezkoumatelnosti by pak směřovalo k nekonečnému ‚ping pongu‘ mezi NSS a soudy krajskými (...).“
31. Ze závěrů nálezu Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, vyplynulo, že „(n)ení porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“
32. Z výše uvedených důvodů proto soud není povinen reagovat na košatou a obsáhlou žalobu stejně košatým a obsáhlým rozsudkem (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 10 Afs 18/2015-48, bod 35, popř. rozsudky téhož soudu ze dne 5. 2. 2021, č.

j. 5 As 140/2019-93, bod 41, a ze dne 5. 3. 2021, č. j. 5 As 267/2019-106, bod 66). Současné platí, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou správně vyřčené, a proto není zkrácením práva účastníka řízení, bude-li soud tam, kde se se závěry správních orgánů shodne, na tyto odkazovat, event. je zopakuje. Soud přitom nemá povinnost alternativně a originálně vyjádřit závěry, které již přesvědčivě vyslovily správní orgány (podobně srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128, popř. rozsudek téhož soudu ze dne 4. 3. 2015, č. j. 6 As 72/2014-88), resp. není povinen vše znovu převyprávět „vlastními slovy“ (např. nález Ústavního soudu ze dne 10. 11. 2020, sp. zn. III. ÚS 1889/20).

33. Podle § 41 odst. 1 správního řádu se „(n)avrácením v předešlý stav rozumí prominutí zmeškání úkonu, který je třeba provést nejpozději při ústním jednání nebo v určité lhůtě, nebo povolení zpětvzetí nebo změny obsahu podání, kterou by jinak nebylo možno učinit.“
34. Podle § 41 odst. 2 správního řádu „(p)ožádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.“
35. Podle § 41 odst. 3 správního řádu „(s)právní orgán může požádání o prominutí zmeškání úkonu přiznat odkladný účinek, pokud podateli hrozí vážná újma a nevznikne-li přiznáním odkladného účinku újma způsobená dotčením práv nabytých v dobré víře nebo dotčením veřejného zájmu převyšující újmu hrozící podateli.“
36. Podle § 41 odst. 4 správního řádu „(s)právní orgán promine zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.“
37. Podle § 41 odst. 5 správního řádu „(s)právní orgán zmeškání úkonu nepromine, je-li zjevné, že by újma, která by byla způsobena dotčením práv nabytých v dobré víře nebo dotčením veřejného zájmu, převýšila újmu hrozící podateli.“
38. Podle § 41 odst. 6 správního řádu „(o) prominutí zmeškání úkonu rozhoduje usnesením správní orgán, který v době požádání o prominutí zmeškání úkonu vede řízení. V případě, že správní orgán promine zmeškaný úkon, doplní řízení ve smyslu úkonu, jehož zmeškání bylo prominuto.“
39. Soud předně uvádí, že žalobkyně svou argumentací nemíří ani tak do závěrů uvedených v napadeném rozhodnutí, jako do posouzení její žádosti o prominutí zmeškání lhůty, jak bylo provedeno usnesením žalované ze dne 11. 8. 2023, č. j. 2023/103686/570, který bylo potvrzeno rozhodnutím bankovní rady žalované ze dne 19. 10. 2023, č. j. 2023/134865/CNB/110. Na uvedené závěry bankovní rada žalované v bodu 3 napadeného rozhodnutí odkázala.
40. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2018, č. j. 2 As 141/2017-19, je rozhodnutí soudu o prominutí zmeškání lhůty podle § 40 odst. 5 s. ř. s., rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení. Kasační stížnost proti němu není přípustná podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. Kasační soud v citovaném rozsudku výslovně uvedl, že „ve svém rozsudku ze dne 31. 8. 2008, č. j. 9 As 88/2007-49, č. 1881/2009 Sb. NSS, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že (správní) rozhodnutí o prominutí zmeškání lhůty podle § 41 správního řádu je vyloučeno ze soudního přezkumu coby rozhodnutí předběžné povahy ve smyslu § 70 písm. b) s. ř. s. V této souvislosti uvedl: „[B]yť rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu ve své podstatě předurčuje výsledek konečného rozhodnutí, konečné důsledky představující zásah do právní sféry účastníka správního řízení ve smyslu § 65 s. ř. s. konstituují až výrok rozhodnutí o zmeškaném úkonu, zde

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

o odvolání. Dříve není najisto postaveno, jaký vliv bude mít ono podkladové a předběžné rozhodnutí na práva a povinnosti dotyčného účastníka řízení. Odepření soudního přezkumu rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu tak v daném případě neznamena odepření přístupu k soudu, který by mohl ve svých důsledcích znamenat odepření spravedlnosti (denegatio iustitiae), ale toliko stanovení časového okamžiku pro přístup k soudu. Na soud se lze totiž v předmětné věci obrátit se správním žalobou vždy proti případným důsledkům rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu. Rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu tak není vyloučeno ze soudní ochrany, neboť jeho přezkumu lze dosáhnout v rámci přezkumu finálního rozhodnutí o podaném odvolání, a účastník řízení není zkrácen na svém právu přístupu k soudu. Z uvedených důvodů není možno brojit přímo proti rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty jako rozhodnutí podkladovému, ale až proti jeho důsledkům, které jediné mají v posuzované věci právní relevanci.“

41. Veden výše uvedenými závěry přistoupil soud k posouzení žalobní argumentace žalobkyně jednak ve spojení s napadeným rozhodnutím, jednak též rozhodnutími žalované, kterými byla zamítnuta její žádost o prominutí zmeškání lhůty, tj. usnesení žalované ze dne 11. 8. 2023, č. j. 2023/103686/570, a rozhodnutí bankovní rady žalované ze dne 19. 10. 2023, č. j. 2023/134865/CNB/110.
42. Soud se tak dále zabýval stěžejní námitkou vztahující se k žádosti o prominutí zmeškání úkonu. Je nesporné, že právní úprava umožňuje prominutí zmeškání úkonu. Podle § 41 odst. 2 správního řádu může účastník požádat o prominutí zmeškání úkonu do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok. Podle odst. 4 citovaného ustanovení promine správní orgán zmeškání úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění. Pro aplikaci institutu prominutí zmeškání úkonu však musí být splněny všechny zákonné podmínky. První podmínkou je, že žádost musí být učiněna do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit (§ 41 odst. 2 věta první správního řádu). Za takovou překážku lze přitom považovat pouze existenci „závažného důvodu“ (§ 41 odst. 4 správního řádu). Další podmínkou pak je, že s požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon (§ 41 odst. 2 věta první správního řádu). V citovaném ustanovení se explicitně stanoví i to, že se nepřihlíží k žádosti, pokud k ní není připojen zmeškaný úkon. Soud se proto zabýval tím, zda tyto podmínky byly v dané věci splněny.
43. Soud přistoupil k posouzení, zda existovala překážka (závažný důvod), který bránila právnímu zástupci žalobkyně (advokátu) učinit zmeškaný úkon (podání rozkladu), a zda by bylo vůbec možno prominout zmeškání úkonu. Žalobkyně skrze svého právního zástupce tvrdí, že důvodem, pro který nemohla podat rozklad, byla zdravotní indispozice jejího právního zástupce v období od 15. 6. 2023 do 17. 7. 2023. Podle soudu je závažnost důvodu nutno posuzovat podle okolností konkrétního případu. Tyto závažné důvody, které představují překážku, která bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon, musí být objektivní povahy (srov. VEDRAL, J., *Správní řád: komentář*, 2. vyd., Praha: Bova Polygon 2012, s. 458; Komentář k § 41 správního řádu, In: KOPECKÝ, M. a kol., *Správní řád. Komentář*, Wolters Kluwer: ASPI, stav k 1. 9. 2022). Mezi tyto důvody nepochybně může patřit nepříznivý zdravotní stav zástupce účastníka řízení. I tento důvod, jako ostatně každý jiný, však může vést k prominutí zmeškání jen tehdy, pokud „brání v učinění úkonu“. To v daném případě splněno není.

44. Soud ve shodě s žalovanou dospěl k závěru, že v projednávané věci nebyla naplněna podmínka existence vážných omluvitelných důvodů nezbytná pro prominutí zmeškání lhůty podle § 41 správního řádu. Zástupce žalobkyně JUDr. Róbert Hronček je advokátem vykonávajícím advokacii jako společník advokátní kanceláře Hronček & Partners, s. r. o., sídlem Kálov 1, 010 01 Žilina, Slovensko, která vykonává advokacii v České republice prostřednictvím odštěpného závodu [Hronček & Partners, s. r. o., odštěpný závod Česká republika]. Advokátní kancelář Hronček & Partners, s. r. o. má 4 advokáty, 2 právníky, 7 koncipientů a 11 dalších zaměstnanců administrativního aparátu [informace dle veřejně dostupných stránek advokátní kanceláře Hronček & Partners, s. r. o. na internetové stránce <https://www.legalfirm.sk/sk/stranky/o-nas>, stav ke dni 10. 7. 2024, kdy obdobnou kontrolu provedla též bankovní rada žalované dne 21. 9. 2023]. Podle zdravotního záznamu MUDr. S. H. ze dne 15. 6. 2023 byl právní zástupce žalobkyně v době od 15. 6. 2023 do 17. 7. 2023 [tedy i v okamžiku, kdy uplynula lhůta pro podání rozkladu] nemocný; na poukazu na odborné vyšetření je přitom uvedena konkrétní diagnóza, kterou lze z veřejně dostupných zdrojů identifikovat. Diagnóza právního zástupce žalobkyně je dále patrná z lékařské zprávy MUDr. M. C. ze dne 26. 7. 2023 a dokumentů od doc. MUDr. I. O., Ph.D., ze dne 22. 8. 2023.
45. Soud nemá v úmyslu nijak zlehčovat nebo zpochybňovat nemoc zástupce žalobkyně, kterou navíc potvrzují lékařské zprávy ze správního spisu. Má však za to, že se nejednalo o mimořádně závažnou zdravotní indispozici, která by mu (s ohledem na to, že nebyl hospitalizován a netvrdí, že by měl omezeny kognitivní či motorické funkce), znemožňovala provedení jednoduchého úkonu spočívajícího v podání (včasného) rozkladu proti prvostupňovému rozhodnutí, případně vyhotovení substituce pro to, aby jej mohl zastoupit jiný advokát z advokátní kanceláře, či jiného dokumentu s pokynem pro zaslání rozkladu administrativnímu pracovníku advokátní kanceláře (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2021, č. j. 10 Afs 35/2021-46). Soud má zcela ve shodě s usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2022, č. j. 2 Afs 259/2021-150, za to, že zástupce žalobkyně, s ohledem na značné personální zázemí advokátní kanceláře, v níž působí, měl jistě možnost si bez jakýchkoli (svých nebo klientových) vícenákladů a výraznějších administrativních komplikací zajistit substituční zastoupení své osoby k podání rozkladu (buť kupř. blanketního).
46. Lze tak uzavřít, že v řešené věci není dán vážný omluvitelný důvod pro prominutí zmeškání lhůty ve smyslu podle § 42 správního řádu, neboť zdravotní stav zástupce žalobkyně, ve spojení se zázemím jeho advokátní kanceláře, mu umožňoval zajistit včasné podání rozkladu, příp. opatření si substituta.
47. Ve shodě s žalovanou pak soud odkazuje též na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 226/99, podle kterého „Advokát vykonávající advokacii samostatně, jemuž brání jakákoli překážka ve výkonu advokacie, je povinen bez odkladu ustanovit jiného advokáta po dohodě s ním svým zástupcem (§ 27 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů); pojmem "jakákoli překážka" dlužno rozumět především fyzickou či duševní způsobilost advokáta k výkonu advokacie, a proto nesplnil-li advokát, jehož taková překážka postihla, svou zákonem mu uloženou povinnost, důsledky z takového jednání (opomenutí) jdou i v procesním smyslu výlučně k jeho tíži.“ Taková opatření by jistě byla na místě zvláště za situace, kdy se identické zdravotní obtíže zástupce žalobkyně již v minulosti vyskytly (rok 2009 a jaro 2023) a nebylo vyloučeno jejich opakování či zhoršení, jak vyplývá z jeho zdravotní zprávy. Na

doplnění pak lze dodat, že podle § 15 odst. 4 zákona o advokacii vykonávají společníci společnosti advokacii jménem společnosti a na její účet.

48. Soud souhlasí se žalovanou, že to měla být zejména žalobkyní zplnomocněná a dostatečně personálně vybavená advokátní kancelář, která měla situaci nastálou po počátku zdravotní indispozice zástupce žalobkyně řešit. Soud rovněž souhlasí se žalovanou v tom, že je jen obtížně představitelné, že advokátní kancelář, v rámci které působí další tři (resp. dva v době kontroly žalovanou) advokáti a řada dalších právníků není schopna vyřešit kontinuitu právního zastoupení při pracovní neschopnosti, jakkoliv se může jednat o osobu v hierarchii advokátní kanceláře klíčovou.
49. Soud pak nepřehlédl, že plnou mocí pro zastupování žalobkyně ve správním řízení ze dne 23. 12. 2021, jež je součástí správního spisu, byla k zastupování žalobkyně zplnomocněna advokátní kancelář Hronček & Partners, s. r. o., přičemž žalobkyně výslovně souhlasila s tím, aby si tato advokátní kancelář za sebe ustanovila zástupce, a to případně i vícero. K zastupování žalobkyně tak byla zmocněna samotná advokátní kancelář, která tak mohla jednat nikoliv pouze JUDr. Róbertem Hrončekem, ale bylo možné zmocnit jakoukoliv jinou osobu z advokátní kanceláře, nejenom dalšího advokáta, ale i jiného zaměstnance, když ve správním řízení nebyla povinnost žalobkyně být zastoupena výlučně advokátem. Žalobkyni pak dle plné moci zastupovala primárně advokátní kancelář, odštěpný závod advokátní kanceláře v České republice sloužil především (resp. měl sloužit) advokátní kanceláři pro komunikaci se žalovanou. Plná moc však byla udělena advokátní kanceláři samotné, která je zřizovatelem odštěpného závodu, který nadto nemá právní subjektivitu. Sama skutečnost, že odštěpný závod vedle jednatele, JUDr. Róberta Hrončka, neměl zaměstnance, tak neznamená, že nebylo možné zajistit podání rozkladu, resp. jednání v právním zájmu žalobkyně, jinou osobou zaměstnávanou advokátní kanceláří.
50. Není tak pravdou, že neexistoval souhlas pro zastupování žalobkyně jinou osobou než JUDr. Róbertem Hrončekem jako jednatelem odštěpného závodu advokátní kanceláře, jak tvrdí žalobkyně, neboť žalobkyni naopak dle plné moci zastupovala advokátní kancelář Hronček & Partners, s. r. o. K tomu soud dodává, že vzhledem k uvedenému charakteru právního zastupování žalobkyně tak ničeho nebránilo doručovat datové zprávy a jiné písemnosti týkající se správního řízení do datové schránky advokátní kanceláře, resp. výběr a odesílání písemností z datové schránky advokátní kanceláře jí pověřenými zaměstnanci.
51. Bylo pak s přihlédnutím ke skutkovému stavu povinností jednatele zajistit další zastupování žalobkyně, pokud byl sám zdravotně indisponován. JUDr. Hronček navštívil se zdravotními problémy MUDr. H. dne 15. 6. 2023, přičemž od uvedeného dne počala jeho zdravotní indispozice, pro kterou nemohl vykonávat činnost, mj. zahrnující i zastupování žalobkyně v předmětném správním řízení. Jako advokát tak byl JUDr. Hronček povinen opatřit za sebe substituenta, tj. sehnat osobu, která by za žalobkyni mohla dále jednat. Případně, pokud uvedeného nebyl schopen, ležela tato odpovědnost na advokátní kanceláři, která – nikoliv její jednatel či odštěpný závod – žalobkyni na základě plné moci zastupovala. JUDr. Hronček ani advokátní kancelář však žádný úkon neučinili.
52. V době, kdy bylo prvostupňové rozhodnutí dodáno do datové schránky advokátní kanceláře, dne 16. 6. 2023, tak již měla být zajištěna jiná osoba, která má za žalobkyni v řízení jednat. Nesplnění této povinnosti vinou neefektivního nastavení vnitřních procesů advokátní kanceláře a nevyužití personální kapacity advokátní kanceláře pak nemůže jít

k tíži žalované, ani vést k nezákonnosti napadeného rozhodnutí, jak se žalobkyně nesprávně domnívá.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

53. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
54. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, které v řízení žádné náklady nad rámec jejích běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. červenec 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.